

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867561136816.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

↪ En Barnesjæls dybe Sorg er stor som den største, den Voxne kjender; Barnet har i sin Smerte intet Haab, Fornuften rækker ei sin støttende Haand til Barnet, det har i Øieblikket Intet uden sin Sorg at klynge sig til. Hun havde ikke villet kjende ham, hun, som han holdt af som en Søster! Han følte, som Pariaen, at han hørte til en overseet Kaste. Alle Baand, der trykkede, laae i et Nu fastere om hans Sjælelige. Hans Jevnaldrende i Bondebyen havde spottet ham, kaldt ham gal; *Naomi*, der engang forstod ham, vendte sig nu fra den »smudsige Dreng!«